

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи

Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Оксана ЖИЛІНСЬКА

2026 р.

ВИСНОВОК

**Київського національного університету імені Тараса Шевченка
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів
дисертації Логвіна Дмитра Сергійовича на тему:
«Трансформація державного управління під час війни», поданої
на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань
28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю
281 «Публічне управління та адміністрування».**

Витяг

з протоколу № 18 розширеного засідання
кафедри державного управління
від 28 квітня 2026 року

Присутні: Головуючий на засіданні – Рубан Юрій Григорович, кандидат технічних наук, завідувач кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Зубчик Олег Анатолійович, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Крусян Анжеліка Романівна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Ващенко Костянтин Олександрович, доктор політичних наук, професор, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Лікарчук Наталія Василівна, доктор політичних наук, доцент, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Миколіук Андрій Васильович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Ткаченко Ігор Валентинович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Ларін Станіслав Васильович, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Легкий Сергій Володимирович, кандидат економічних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Гребонько Євген Петрович, доктор філософії у галузі публічного управління, асистент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Логвін Дмитро Сергійович, аспірант;

Прусова Світлана Іванівна, провідний фахівець кафедри державного управління.

Запрошені:

Кожина Алла Василівна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри євроінтеграційної політики, заступник директора з наукової роботи Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Таран Євгеній Іванович, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри глобальної та національної безпеки Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Серед присутніх 2 доктори наук з державного управління, 2 доктори політичних наук, 1 доктор юридичних наук, 1 кандидат наук з державного управління, 2 кандидати політичних наук, 1 кандидат технічних наук, 1 кандидат економічних наук, 1 доктор філософії у галузі публічного управління та адміністрування.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження **Логвіна Дмитра Сергійовича** на тему: «Трансформація державного управління під час війни», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник – доктор політичних наук, професор кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка Ващенко Костянтин Олександрович.

Дисертація виконувалась на кафедрі державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка (протокол № 9 від 09 листопада 2022 року). Уточнену редакцію теми дисертаційного дослідження затверджено на засіданні Вченої ради Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка (протокол № 2 від 30 вересня 2025 року).

Виступили:

Здобувач **Логвін Дмитро Сергійович** представив презентацію за основними положеннями дисертації «Трансформація державного управління під час війни», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування». Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію, об'єкт та предмет дисертації, виклав основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, вказав науково-практичну значущість роботи, зазначив про впровадження результатів дослідження.

Слайд 1. Вашій увазі пропонується доповідь за результатами дисертаційного дослідження на тему: "Трансформація державного управління під час війни", поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Слайд 2. Повномасштабна війна, розпочата проти України у 2022 році, а також зростаюча останнім часом загроза поширення російської агресії на інші демократичні країни актуалізували питання ефективного функціонування системи державного управління в умовах війни. Як наслідок, виникла нагальна необхідність теоретичного осмислення того, яким чином інститути державної влади трансформуються у період війни, які моделі управління демонструють найбільшу ефективність та стійкість, а які, навпаки, виявляють слабкі сторони.

Незважаючи на значну кількість зарубіжних та вітчизняних наукових досліджень, присвячених особливостям функціонування державного управління в умовах війни, які охоплюють усі можливі напрямки цього процесу, вони поки що не пропонують жодної повноцінної класифікації моделей трансформації державного управління під час війни. Унаслідок цього в науковому дискурсі зберігається методологічна невизначеність щодо

типологічних ознак, меж застосування та довгострокових наслідків різних управлінських моделей в умовах війни.

Відсутність системного підходу ускладнює як теоретичне осмислення процесів трансформації в умовах війни, так і подальше вироблення практичних рекомендацій для органів державної влади. Таким чином, наукове осмислення трансформаційних процесів у сфері державного управління в умовах війни та порівняння українського досвіду із зарубіжними практиками є необхідною умовою для вироблення ефективних управлінських моделей, що матимуть як теоретичне, так і майбутнє прикладне значення для відновлення та модернізації держави.

Слайд 3. Об'єкт дослідження. Система державного управління під час війни. Предмет дослідження – трансформація державного управління під час війни.

Слайд 4. Мета дисертаційного дослідження полягає у вивченні теоретико-методологічного обґрунтування та розробці практичних рекомендацій щодо трансформації державного управління під час війни.

Слайди 5-9. Для досягнення мети поставлено такі завдання:

- Узагальнити та критично проаналізувати класичні й сучасні теоретичні підходи до трансформації державного управління в умовах війни;
- Дослідити еволюцію механізмів делегування та концентрації владних повноважень у демократичних державах під час воєнних конфліктів;
- Сформувати та обґрунтувати типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час;
- Дослідити процес інституційної трансформації системи державного управління України в умовах воєнного стану;
- Обґрунтувати вибір оптимальної моделі трансформації державного управління України в умовах війни з урахуванням перспектив післявоєнного відновлення.

Розв'язуючи перше завдання, було встановлено, що у працях Р. Шуйлера, Дж. Ферлі, Г. Тінгстена, К. Фрідріха, К. Россітера та інших дослідників війна розглядається як чинник перерозподілу владних повноважень, насамперед на користь виконавчої влади. Доведено, що концепції «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» відображають різні стадії легітимації надзвичайної влади - від її тимчасового характеру до тенденції інституційної нормалізації. А також обґрунтовано, що війна не лише дестабілізує політичну систему, а й виступає структуроутворювальним фактором, який змінює логіку функціонування інститутів державної влади, формуючи специфічний режим кризового управління.

За виконання другого завдання, нами було встановлено, що історично трансформація державного управління під час війни відбувається через легітимні конституційні процедури делегування повноважень виконавчій владі,

зокрема шляхом ухвалення повноважних законів, актів про надзвичайні повноваження та спеціальних режимів воєнного стану. Доведено, що в більшості демократичних країн концентрація влади має формально тимчасовий характер, однак на практиці часто супроводжується інституційною інерцією та частковою нормалізацією надзвичайних механізмів після завершення війни. Таким чином, еволюція механізмів делегування владних повноважень у демократичних державах свідчить про поступовий перехід від ситуативного розширення виконавчої влади до інституційно врегульованих моделей кризового управління.

У третьому завданні, було сформовано та теоретично обґрунтовано типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час - традиційну, прогресивну та змішану. Традиційна модель характеризується тимчасовою концентрацією повноважень у виконавчій владі, централізацією управління, посиленням адміністративно-командних методів та парламентським контролем. Вона забезпечує оперативність і мобілізаційний потенціал, однак у довгостроковій перспективі містить ризики зниження демократичної підзвітності. Прогресивна модель передбачає збереження демократичних процедур, розширення механізмів публічної підзвітності, інституційну гнучкість і партнерство з громадянським суспільством в умовах довгострокової війни. Вона сприяє легітимності влади, але може поступатися швидкістю прийняття рішень у критичних умовах. Змішана модель визначається як найбільш гнучка, оскільки здатна поєднувати різні елементи обох моделей залежно від обставин і потреб державного управління. Це робить її оптимальною для застосування в умовах сучасної війни.

Виконуючи четверте завдання, було встановлено, що повномасштабна війна зумовила: централізацію управлінських рішень та перерозподіл повноважень на користь центральних органів виконавчої влади; посилення координаційної ролі Президента та Кабінету Міністрів України; трансформацію взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування, включаючи створення військових адміністрацій; адаптацію процедур стратегічного планування до умов постійної загрози. Водночас доведено, що українська модель воєнного управління зберігає ключові елементи парламентського та судового контролю, що дозволяє уникнути переходу до авторитарних практик.

Як підсумок, у результаті п'ятого завдання дисертації нами доведено, що для умов тривалої повномасштабної війни найбільш ефективною є змішана (адаптивна) модель, яка передбачає поєднання традиційних і прогресивних підходів. Встановлено, що така модель дозволяє забезпечити гнучкість держави в умовах воєнної загрози, одночасно закладаючи інституційні передумови для післявоєнного відновлення, модернізації публічного управління та євроінтеграційної трансформації. Обґрунтовано, що оптимальна модель повинна передбачати чітке нормативне визначення меж надзвичайних повноважень, розвиток цифрових управлінських інструментів, зміцнення горизонтальної координації між органами влади та інтеграцію стратегічного планування відбудови вже на етапі воєнного функціонування держави. Таким

чином, запропонована змішана модель виступає не лише інструментом ефективного управління під час війни, але й концептуальною основою довгострокової інституційної модернізації України.

Слайди 10-12. Продемонструємо наукову новизну одержаних результатів.

Вперше:

- обґрунтовано трансформацію державного управління під час війни як самостійний об'єкт наукового дослідження в межах теорії та історії державного управління, що дозволило відійти від фрагментарного правового або суто політичного трактування воєнного стану;

- виокремлено та систематизовано традиційну, прогресивну та змішану моделі трансформації державного управління у воєнний час, визначено їх типологічні ознаки, механізми функціонування, переваги й обмеження, а також наслідки для балансу між ефективністю публічної влади та демократичним контролем;

Удосконалено:

- теоретико-методологічні підходи до дослідження державного управління в умовах війни шляхом поєднання інституційного, системного та порівняльного аналізу, що дало змогу комплексно дослідити механізми кризового управління;

- зміст поняття «трансформація державного управління під час війни», яке уточнено як багатовимірний процес змін у політичних інститутах, організаційних структурах, управлінських процедурах і соціально-гуманітарній політиці;

- підходи до аналізу співвідношення надзвичайних повноважень і демократичного контролю, що дозволило критично переосмислити можливості застосування концепцій «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» в сучасних умовах.

Набуло подальшого розвитку:

- дослідження світового досвіду функціонування державного управління в умовах війни крізь призму його адаптації до українських реалій повномасштабної збройної агресії;

- наукове осмислення трансформацій політичних інститутів, інституційно-організаційної структури публічної влади, а також соціальної та гуманітарної сфери державного управління у воєнний час як взаємопов'язаних елементів єдиного управлінського процесу;

- уявлення про довгостроковий вплив воєнної трансформації державного управління на процеси післявоєнного відновлення, стратегічного планування та модернізації системи публічного управління.

Слайд 13-14. Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані у дисертації теоретичні положення, висновки та прикладні рекомендації мають комплексний характер і можуть бути використані у правотворчій, управлінській, освітній та науково-дослідній діяльності.

Передусім, у сфері публічного управління та правотворчості результати цього дослідження можуть бути використані як концептуальна основа для вдосконалення нормативно-правового регулювання функціонування органів державної влади в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення. Розроблена авторська типологія традиційної, прогресивної та змішаної моделей трансформації державного управління (розділ 2) дозволяє використовувати її як аналітичний інструмент під час розроблення та експертизи проектів законів і підзаконних нормативно-правових актів, що регулюють делегування повноважень, механізми парламентського і судового контролю, координацію між центральними та місцевими органами влади. Сформульовані у роботі критерії легітимної концентрації владних повноважень та обґрунтовані межі застосування надзвичайних управлінських механізмів можуть бути використані при вдосконаленні законодавства про воєнний стан, а також у процесі розроблення стратегій інституційної модернізації системи державного управління у надзвичайних умовах.

У діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування практичне значення мають рекомендації щодо поєднання централізації управлінських рішень із збереженням демократичної підзвітності, що обґрунтовано в межах змішаної (адаптивної) моделі трансформації (підрозділ 2.3; розділ 3). Запропоновані підходи можуть також бути використані при вдосконаленні механізмів координації між військовими адміністраціями, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також у процесі формування управлінських рішень у соціальній та гуманітарній сферах під час війни (розділ 3).

У сфері стратегічного планування та післявоєнного відновлення результати дослідження можуть слугувати методологічною основою для розроблення довгострокових програм реформування системи публічної влади з урахуванням воєнного досвіду. Обґрунтоване положення про структуроутворювальну роль війни у зміні логіки державного управління та необхідність збереження балансу між ефективністю та конституційною легітимністю може бути використане під час формування державних стратегій інституційної стійкості, реформування публічної служби та адаптації європейських стандартів управління в умовах безпекових загроз.

У навчальному процесі результати дослідження можуть бути використані при викладанні дисциплін «Теорія та історія державного управління», «Кризове урядування», «Публічне управління в умовах воєнного стану», «Інституційна стійкість держави», а також при розробленні навчально-методичних матеріалів для підготовки магістрів і докторів філософії за спеціальністю 281 - Публічне управління та адміністрування. Запропонована авторська концепція трансформації державного управління під час війни як багатовимірного процесу (розділи 1-2) може бути використана як теоретична модель для аналізу сучасних кризових процесів у системі публічної влади.

У науково-дослідній діяльності наша робота може слугувати методологічною основою для подальших досліджень трансформації державного управління в умовах війни, кризового урядування, надзвичайних

повноважень, інституційної адаптації та післявоєнної модернізації держави. Розроблена типологія моделей трансформації та уточнений понятійно-категоріальний апарат створюють підґрунтя для розвитку теорії державного управління як галузі знань, що враховує воєнний вимір функціонування демократичної держави. Таким чином, практичне значення одержаних результатів полягає не лише у можливості їх використання для вдосконалення механізмів функціонування системи державного управління України в умовах воєнного стану, але й у формуванні концептуальних засад для інституційної модернізації держави, зміцнення її стійкості та забезпечення балансу між ефективністю управління і збереженням демократичних принципів у довгостроковій перспективі.

Слайд 15-16. Підсумовуючи. Основні положення та висновки дисертаційної роботи було висвітлено у 7 наукових публікаціях. Основні результати висвітлено в 3 статтях, які надруковано у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України категорії Б; 4 матеріалах тез доповідей на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях.

Після закінчення презентації **Логвіна Д.С.** присутніми на захисті фахівцями були поставлені наступні **запитання:**

Кожина Алла Василівна, доктор наук з державного управління, заступник директора з наукової роботи: *У назві дисертації Ви акцентуєте увагу на трансформації державного управління під час війни, однак у тексті роботи систематично використовуєте інші терміни, зокрема «воєнний стан», «бойові дії» та інші суміжні поняття. Чи є коректним таке ототожнення або взаємозаміщення понять, які мають різне змістове та правове наповнення? На якій підставі у Вашому дослідженні здійснюється така термінологічна підміна? Можливо, доцільно або чітко обґрунтувати використання саме поняття «війна» як базового для всієї роботи, або ж узгодити назву та зміст дослідження відповідно до обраної термінології?*

Логвін Дмитро Сергійович: Дякую за запитання. Тут ключовим є декілька моментів, по-перше, оскільки робота спирається на досвід трансформації державного управління під час війни не лише в Україні, а й у багатьох інших країнах, які мають різні юридичні визначення цього процесу, було прийнято рішення узагальнити його в темі дисертації з подальшою конкретизацією залежно від національного контексту. Так, наприклад, якщо в Україні, Ізраїлі та Хорватії застосовується категорія воєнного стану, то у Великій Британії йдеться про надзвичайні повноваження, а у Франції, Іспанії та Німеччині — про правовий режим «країна в облозі».

По-друге, з метою уникнення тавтології та покращення стилістичного оформлення тексту термін «війна» іноді замінюється такими синонімами, як «бойові дії», «воєнні дії», «воєнний конфлікт» тощо.

Лікарчук Наталія Василівна, доктор політичних наук, доцент,

професорка кафедри державного управління: *У роботі сформульовано сім дослідницьких завдань, що, з огляду на вимоги до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії, видається децю надмірним. Уточніть, будь ласка, чим обумовлена така кількість завдань і чи всі вони є необхідними для досягнення поставленої мети дослідження? Чи не вважаєте Ви за доцільне їх певне узагальнення або скорочення, зокрема з метою забезпечення більшої концептуальної цілісності роботи та чіткішої концентрації наукової новизни?*

Логвін Дмитро Сергійович: Дякую за запитання. Кількість сформульованих у роботі завдань зумовлена складністю та багатовимірністю обраної теми дослідження, яка охоплює як теоретико-методологічний, так і прикладний рівні аналізу трансформації державного управління під час війни. Кожне із завдань спрямоване на розкриття окремого аспекту досліджуваної проблеми та логічно пов'язане із досягненням поставленої мети.

Водночас погоджуюся з Вами, що окремі завдання можуть бути узагальнені без втрати змісту, що дозволить підвищити концептуальну цілісність дослідження та більш чітко окреслити наукову новизну.

Миколюк Андрій Васильович кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління: *У роботі представлено досить розгорнуту структуру змісту з деталізацією до рівня підпунктів третього порядку, що не є типовим для дисертацій рівня доктора філософії. Уточніть, будь ласка, чим обумовлена така глибока структурна деталізація? Чи не ускладнює вона сприйняття логіки дослідження? Крім того, окремі підпункти, зокрема 2.3.1., мають незначний обсяг. Чи є доцільним їх виокремлення в самостійні структурні елементи, чи, можливо, варто їх об'єднати з іншими підпунктами для забезпечення більшої змістовної цілісності роботи?*

Логвін Дмитро Сергійович: Дякую за запитання. Як. Я вже зазначав раніше обрана для дослідження тема є складною та багатовимірною, тому така структурна деталізація зумовлена в першу чергу прагненням максимально чітко відобразити логіку дослідження та послідовно розкрити складні й багаторівневі аспекти трансформації державного управління в умовах війни. Виокремлення підпунктів третього порядку дозволило структурувати матеріал, уникнути надмірного узагальнення та забезпечити логічну впорядкованість викладу.

Водночас погоджуюся, що надмірна деталізація може ускладнювати сприйняття загальної структури роботи. Через що доцільним є певне укрупнення структурних елементів змісту шляхом об'єднання окремих підпунктів.

Гребонько Євген Петрович доктор філософії в галузі публічного управління та адміністрування, асистент кафедри державного управління: *У роботі Ви пропонуєте власне бачення оптимальної моделі трансформації державного управління України в умовах війни. Уточніть, будь ласка, на підставі чого здійснювався вибір саме цієї моделі? Які альтернативні моделі Вами розглядалися та чому вони були відхилені? Інакше кажучи, чим обґрунтовується оптимальність запропонованої Вами моделі в сучасних*

умовах?

Логвін Д.С.: Дякую за запитання. Передусім слід зауважити, що у роботі було розглянуто три основні підходи до трансформації державного управління під час війни — традиційний, прогресивний і змішаний. Завдяки компаративному аналізу зарубіжного досвіду встановлено, що кожен із них має свої обмеження. Так, зокрема, традиційна модель забезпечує оперативність і високий мобілізаційний потенціал, однак у довгостроковій перспективі містить ризики зниження демократичної підзвітності, тоді як прогресивна модель сприяє збереженню легітимності влади, але може поступатися швидкістю ухвалення рішень у критичних умовах.

Водночас саме гнучкість змішаної моделі, яка дозволяє залежно від обставин поєднувати елементи як традиційного, так і прогресивного підходів, робить її найбільш придатною для застосування в умовах сучасної війни.

Таким чином, здобувач докладно відповів на всі поставлені запитання, обґрунтувавши свою авторську позицію.

Після відповідей на запитання **виступили:**

Науковий керівник — доктор політичних наук, професор Ващенко Костянтин Олександрович.

Ващенко К.О.: Логвін Д.С. у повному обсязі виконав індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план, а дисертація на тему «Трансформація державного управління під час війни» є завершеним науковим дослідженням і готова до захисту.

Актуальність обраної теми не викликає сумнівів, оскільки повномасштабна війна в Україні зумовила глибинні зміни у функціонуванні системи державного управління, що потребують комплексного теоретичного осмислення. Наукова новизна отриманих результатів полягає у розробленні концептуальних засад трансформації державного управління в умовах війни, а також у запропонованій авторської моделі такої трансформації, яка поєднує елементи централізації та гнучкості управлінських механізмів.

У процесі виконання дисертаційного дослідження здобувач продемонстрував високий рівень самостійності, аналітичного мислення та здатність до системного узагальнення наукового матеріалу. Було опрацьовано значний масив наукових джерел, нормативно-правових актів та аналітичних матеріалів, що дозволило ґрунтовно розкрити зміст обраної проблематики. Особливу увагу приділено порівняльному аналізу міжнародного досвіду функціонування державних інституцій в умовах війни, а також обґрунтуванню доцільності впровадження змішаної моделі трансформації державного управління в Україні.

Отримані результати мають як теоретичне, так і практичне значення та можуть бути використані у подальших наукових дослідженнях, а також у діяльності органів державної влади.

Дисертація виконана відповідно до вимог «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року (зі змінами), а також вимог до оформлення дисертаційних робіт. Робота є самостійним, завершеним дослідженням, що містить нові науково обґрунтовані результати у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

З огляду на викладене, дисертація Логвіна Дмитра Сергійовича може бути рекомендований до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Рецензенти дисертаційної роботи, які наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження:

Рецензент Миколюк Андрій Вікторович, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління, здійснив комплексний аналіз дисертаційного дослідження Логвіна Дмитра Сергійовича на тему «Трансформація державного управління під час війни».

У своєму виступі рецензент підкреслив високу актуальність обраної тематики, зумовлену необхідністю наукового осмислення функціонування системи державного управління в умовах повномасштабної війни. Відзначено, що автором здійснено ґрунтовне узагальнення класичних і сучасних підходів до аналізу надзвичайних повноважень, кризового урядування та воєнного стану, що дозволило сформулювати цілісне бачення трансформаційних процесів у публічному управлінні.

Рецензент позитивно оцінив наукову новизну роботи, зокрема вперше запропоновану авторську типологію моделей трансформації державного управління під час війни (традиційної, прогресивної та змішаної). Наголошено, що така типологізація має вагоме теоретичне значення, оскільки усуває наявну в науковому дискурсі методологічну невизначеність та створює основу для подальших досліджень.

Особливу увагу Миколюк А.В. звернув на обґрунтування змішаної моделі як оптимальної для сучасних умов, що дозволяє поєднати оперативність управлінських рішень із збереженням демократичної легітимності. Позитивно оцінено використання системного та інституційного підходів, що забезпечило комплексність дослідження.

Разом із тим рецензент звернув увагу на низку відкритих наукових питань, які формують перспективні напрями подальших досліджень. Зокрема, подальшого розвитку потребує питання практичної імплементації змішаної моделі трансформації державного управління, зокрема в частині визначення ефективних механізмів забезпечення балансу між централізацією влади та збереженням демократичного контролю в реальних управлінських умовах. Окрім того, науковий інтерес становить подальша розробка та конкретизація інструментів оцінки ефективності запропонованих моделей трансформації, що

дозволить посилити їх прикладний потенціал та адаптивність до різних умов функціонування публічної влади.

Підсумовуючи, Миколук А. В. зазначив, що дисертація на тему «Трансформація державного управління під час війни» є завершеною науковою роботою, яка повністю відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» та всім нормативним вимогам (Постанова КМУ №261 та №44). Здобувач заслуговує на присудження ступеня доктора філософії, а робота рекомендується до захисту.

Рецензент Ткаченко Ігор Валентинович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління, надав загалом позитивну оцінку дисертаційній роботі, акцентувавши увагу на її концептуальній глибині та міждисциплінарному характері.

Рецензент підкреслив, що Логвіну Д.С. вдалося відійти від традиційного описового аналізу функціонування державного управління під час війни і запропонувати системне бачення трансформації як багатовимірного процесу, що охоплює інституційні, організаційні, правові та соціально-гуманітарні аспекти.

Високу оцінку отримало обґрунтування положення про роль війни як чинника, що не лише дестабілізує систему, а й формує нову логіку взаємодії між ефективністю влади та демократичним контролем. Рецензент відзначив, що такий підхід відповідає сучасним тенденціям розвитку теорії публічного управління, а також створює підґрунтя для переходу державної політики від реактивної моделі «гасіння пожеж» до проактивного стратегічного планування.

Окремо підкреслено практичну значущість результатів дослідження, зокрема можливість їх використання при розробленні стратегій післявоєнного відновлення та інституційної модернізації держави.

Разом із загальною позитивною оцінкою представленого дослідження, Ткаченко І.В. вважає за доцільне звернути увагу на окремі дискусійні аспекти, які відкривають перспективні напрями подальших наукових пошуків. Зокрема, актуальним видається поглиблення дослідження проблеми довгострокової інституційної «нормалізації» надзвичайних повноважень у післявоєнний період: якою мірою такі повноваження можуть трансформуватися у сталі управлінські практики та які наслідки це матиме для функціонування демократичних інститутів?

Крім того, науковий інтерес становить уточнення меж допустимого обмеження демократичних процедур у межах змішаної моделі трансформації державного управління. У цьому контексті дискусійним залишається питання визначення оптимального балансу між забезпеченням ефективності управлінських рішень в умовах війни та збереженням конституційних гарантій і принципів демократичного врядування.

Зазначені зауваження та питання мають дискусійний характер, не впливають на високу наукову цінність роботи Дмитра Сергійовича та спрямовані на висвітлення глибини його авторської концепції.

Рецензент підсумував, що дисертація Логвіна Дмитра Сергійовича на тему «Трансформація державного управління під час війни» повністю відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» та всім нормативним вимогам (Постанова КМУ №261 та №44). Робота є завершеним інтелектуальним продуктом, а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії та рекомендується до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Рецензент Таран Євгеній Іванович, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри глобальної та національної безпеки здійснив оцінку роботи з позиції безпекового підходу. У своєму виступі рецензент наголосив, що дослідження Логвіна Дмитра Сергійовича має стратегічне значення в умовах сучасних безпекових викликів, оскільки дозволяє по-новому осмислити роль державного управління як інструменту забезпечення стійкості держави.

Звернувши увагу на теоретико-методологічний рівень дисертації, Євгеній Іванович зауважив, що автору вдалося здійснити комплексне узагальнення класичних і сучасних підходів до трансформації державного управління в умовах війни. Рецензент підкреслив, що поєднання інституційного, системного та порівняльного аналізу дозволило сформувати цілісне бачення трансформаційних процесів, а також обґрунтувати авторську концепцію трансформації державного управління як багатовимірного явища.

Оцінюючи наукову новизну результатів, рецензент акцентував увагу на розробленій автором типології моделей трансформації державного управління в умовах війни. Він відзначив, що виокремлення традиційної, прогресивної та змішаної моделей, а також обґрунтування переваг останньої як оптимальної, є вагомим внеском у розвиток спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування». Особливої уваги, на думку рецензента, заслуговує обґрунтування необхідності поєднання централізації управлінських рішень із механізмами демократичного контролю.

Проаналізувавши прикладну значущість дослідження, Таран Є. І. позитивно оцінив поєднання теоретичних напрацювань із аналізом практики функціонування державного управління України в умовах воєнного стану. Зокрема, було відзначено дослідження трансформації взаємодії між центральними органами влади та місцевим самоврядуванням, а також аналіз змін у соціальній та гуманітарній політиці. Рецензент наголосив, що використання порівняльного аналізу зарубіжного досвіду дозволило виявити універсальні закономірності трансформації державного управління під час війни та адаптувати їх до українських реалій.

Разом із тим рецензент звернув увагу на окремі дискусійні аспекти, які формують перспективні напрями подальших наукових досліджень. Зокрема, актуальним є подальше уточнення критеріїв оцінки стійкості державного управління та можливостей їх кількісного виміру. Крім того, науковий інтерес становить розширення емпіричної бази дослідження за рахунок використання додаткових кейсів, що дозволить поглибити прикладний потенціал отриманих результатів.

Підсумовуючи, Таран Євгеній Іванович підтвердив, що дисертація Логвіна Дмитра Сергійовича на тему «Трансформація державного управління під час війни» повністю відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» та всім нормативним вимогам (Постанова КМУ №261 та №44). Робота є самостійним, цілісним і завершеним науковим дослідженням, містить обґрунтовані шляхи вирішення важливого наукового завдання — теоретико-методологічного обґрунтування та визначення оптимальної моделі трансформації державного управління в умовах війни.

На підставі вищевикладеного, рецензент рекомендував дисертацію до захисту та висловив підтримку щодо присудження Логвіну Дмитру Сергійовичу наукового ступеня доктора філософії у галузі публічного управління та адміністрування за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Кожина Алла Василівна, доктор наук з державного управління, професор, заступник директора з наукової роботи:

Шановні колеги, хочу зазначити, що представлене дослідження є надзвичайно актуальним у контексті функціонування системи державного управління в умовах воєнного стану та сучасних безпекових викликів. Автор демонструє ґрунтовний підхід до розуміння трансформації державного управління не лише як реакції на кризові обставини, а як складного багатовимірного процесу, що визначає подальшу стійкість і спроможність держави.

Особливо імponує те, що здобувач фокусує увагу на інституційній адаптації та стійкості системи публічної влади, розглядаючи її через призму балансу між ефективністю управлінських рішень і збереженням демократичних принципів. У роботі чітко простежується авторське бачення трансформації державного управління як процесу, що охоплює інституційні, організаційні, правові та соціально-гуманітарні зміни.

Важливим є обґрунтування автором типології моделей трансформації державного управління в умовах війни, зокрема традиційної, прогресивної та змішаної моделей. Запропонована змішана модель дозволяє по-новому подивитися на механізми поєднання централізації управлінських рішень із демократичним контролем, що є ключовим для забезпечення ефективності державного управління в умовах тривалих воєнних викликів.

Окремо слід відзначити акцент автора на необхідності стратегічного бачення трансформаційних процесів, що дозволяє розглядати державне управління не лише в межах воєнного часу, а й у контексті післявоєнного відновлення та довгострокової інституційної модернізації. Запропоновані у роботі підходи мають вагомий практичний цінність для вдосконалення механізмів функціонування публічної влади.

Дисертація відповідає всім встановленим вимогам, а її результати заслуговують на впровадження в управлінську практику. Рекомендую дану

роботу до захисту у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Лікарчук Наталія Василівна, доктор політичних наук, доцент, професорка кафедри державного управління:

Шановні колеги, заслухавши доповідь та відповіді здобувача на запитання, хочу ще раз підкреслити високу наукову якість роботи Дмитра Сергійовича. Особливо варто відзначити те, як автор аргументував свою позицію щодо типологізації моделей трансформації державного управління в умовах війни — це свідчить про глибоке розуміння ним саме управлінської природи кризових процесів.

Ми побачили, що здобувач не лише впевнено володіє понятійно-категоріальним апаратом, а й здатний логічно обґрунтовувати складні причинно-наслідкові зв'язки в системі трансформації публічної влади в умовах воєнного стану. Важливо, що в ході дискусії було підтверджено практичну значущість запропонованої автором моделі трансформації державного управління, яка враховує необхідність поєднання оперативності управлінських рішень із збереженням демократичного контролю.

Автор продемонстрував зрілість наукового мислення, відповідаючи на дискусійні зауваження, зокрема щодо балансу між ефективністю державного управління та дотриманням демократичних принципів у період війни. Окремо хочу підкреслити, що обґрунтування змішаної моделі трансформації як оптимальної для сучасних умов виглядає переконливим і має вагомий теоретичний і практичний потенціал.

За своїм змістом, логікою побудови та глибиною опрацювання джерельної бази дисертація є якісним і цілісним науковим дослідженням, що відповідає вимогам спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування». Підсумовуючи, з повною впевненістю підтримую представлену роботу та вважаю, що Логвін Дмитро Сергійович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії, а дисертація рекомендується до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Рубан Юрій Григорович, кандидат технічних наук, завідувач кафедри державного управління:

Шановні члени ради, хотів би долучитися до обговорення та відзначити високу якість представленої наукової роботи. Особливо цінним, на мою думку, є те, що здобувач відійшов від суто описового аналізу трансформаційних процесів і запропонував чітке концептуальне бачення моделей трансформації державного управління в умовах війни.

У роботі ми бачимо вдале поєднання класичних підходів публічного управління з сучасним розумінням кризового урядування та інституційної адаптації. Автор переконливо довів, що трансформація державного управління під час війни має розглядатися не лише як тимчасова реакція на загрози, а як системний процес, що визначає подальшу стійкість і спроможність держави.

Особливо заслуговує на увагу обґрунтування змішаної моделі

трансформації державного управління, яка поєднує централізацію управлінських рішень із збереженням демократичного контролю. Такий підхід дозволяє забезпечити ефективність функціонування публічної влади в умовах воєнного стану, не порушуючи основ конституційної легітимності.

Важливо, що дисертація містить не лише ґрунтовні теоретичні узагальнення, а й практичні рекомендації щодо вдосконалення механізмів функціонування державного управління, зокрема в частині взаємодії центральних органів влади та місцевого самоврядування, а також формування управлінських рішень у соціальній та гуманітарній сферах.

Загалом дослідження є завершеним, логічно побудованим і має вагому теоретичну та прикладну цінність для розвитку системи державного управління в умовах війни. Зважаючи на викладене, я повністю підтримую дисертаційне дослідження Логвіна Дмитра Сергійовича та рекомендую його до захисту у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Ткаченко Ігор Валентинович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління:

Шановні колеги, хотів би звернути вашу увагу на політичну значущість та міжнародний вимір представленого дослідження. Дмитро Сергійович Логвін слушно розглядає трансформацію державного управління в умовах війни не як ізольований адміністративний процес, а як комплексне явище, що безпосередньо впливає на стійкість держави, її суверенітет та легітимність інститутів влади.

Автор переконливо довів, що вибір моделі трансформації державного управління є критично важливим чинником забезпечення політичної стабільності України в умовах сучасних безпекових викликів і глобальної геополітичної напруженості. Особливої оцінки заслуговує проведений аналіз міжнародного досвіду функціонування державного управління в умовах війни, який здобувач не лише систематизує, а й адаптує до українського інституційного середовища.

Зокрема, запропоновані автором підходи до поєднання централізації управлінських рішень із збереженням демократичних процедур відповідають сучасним європейським стандартам публічного управління та є надзвичайно важливими у контексті євроінтеграційного курсу України. Робота чітко артикулює необхідність формування такої моделі державного управління, яка забезпечує не лише ефективне реагування на воєнні загрози, а й створює передумови для післявоєнного відновлення та інституційної модернізації.

Вважаю, що дисертація Логвіна Д. С. успішно поєднує глибокий теоретичний аналіз трансформаційних процесів у публічному управлінні з практичними рекомендаціями щодо вдосконалення діяльності органів державної влади. Безперечно, таке дослідження збагачує сучасну науку публічного управління та заслуговує на високу оцінку. Я повністю підтримую рекомендацію цієї роботи до захисту у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Логвіна Дмитра Сергійовича на тему:

«Трансформація державного управління під час війни», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань

28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю

281 «Публічне управління та адміністрування».

1.Обґрунтування вибору теми дослідження. Повномасштабна війна, розпочата проти України у 2022 році, а також зростаюча останнім часом загроза поширення російської агресії на інші демократичні країни актуалізували питання ефективного функціонування системи державного управління в умовах війни. Як наслідок, виникла нагальна необхідність теоретичного осмислення того, яким чином інститути державної влади трансформуються у період війни, які моделі управління демонструють найбільшу ефективність та стійкість, а які, навпаки, виявляють слабкі сторони в умовах війни.

З огляду на це теоретичне обґрунтування закономірностей та моделей трансформації державного управління у воєнний час набуває особливого значення для теорії та історії державного управління.

Станом на сьогодні системного наукового опрацювання потребує проблема визначення оптимальної моделі функціонування державного управління під час війни. Визначення та класифікація основних підходів і механізмів функціонування державного управління в умовах війни дозволяють переглянути головні пріоритети й стратегії, а також сприяють адаптації до нових реалій та впровадженню інноваційних рішень, необхідних для збереження державного суверенітету й територіальної цілісності. Саме тому ця тема дослідження є надзвичайно актуальною в сучасних умовах, у яких опинилася Україна.

Також дослідження трансформації державного управління під час війни може бути корисним для країни не лише у воєнний, а й у післявоєнний період. Адже від обраної моделі його функціонування в умовах війни залежатимуть механізми процесу відновлення політичних і соціальних інститутів держави, її стійкість та формування майбутньої стратегії розвитку.

Теоретичною основою дисертаційної роботи стали праці вчених, які досліджували різні аспекти функціонування системи державного управління під час війни. Серед класичних закордонних дослідників використано наукові напрацювання Р. Л. Шуйлера, Дж. Ферлі, Г. Тінгстена, К. Фрідріха, К. Россітера, Ч. Фермана, С. Карра, А. Дженнінгса, М. Радіна, Р. Ранкіна, Дж. П. Френка, Р. Б. Теварі, К. Ф. Коттера, А. Клімана, Ч. Таунсенда, Л. Вокера, Ч. Тілли, Б. Д. Тейлора, Р. Ботеа, Г. Сьоренсена, М. Неоклеуса, Д. Дайзенгауза, Г. Тюссо, А. Цвіттера, Дж. Ю та інших авторів, у працях яких обґрунтовано концепції «конституційної диктатури», «вбудованого винятку», воєнного стану, кризового урядування, державотворення в умовах війни та трансформації

балансу гілок влади. Вітчизняну теоретичну базу дослідження становлять роботи Н. Гончарук, А. Чередниченко, М. Іжа, Л. Курносенко, Н. Максименцевої, А. Миколюка, В. Борщевського, Є. Матвєєва, О. Василиці, І. Криворучко, Д. Мельничука, І. Войналович, І. Ткаченка, О. Пономаренко, Ю. Морозюк, М. Нинюк та інших українських учених, які аналізують модернізацію публічного управління в умовах війни, інституційні зміни в системі державної влади, трансформацію соціальної та гуманітарної політики, а також поєднання процесів централізації й децентралізації в період воєнного стану.

Незважаючи на значну кількість зарубіжних та вітчизняних наукових досліджень, присвячених особливостям функціонування державного управління в умовах війни, які охоплюють усі можливі напрямки цього процесу, вони поки що не пропонують жодної повноцінної класифікації моделей трансформації державного управління під час війни. Унаслідок цього в науковому дискурсі зберігається методологічна невизначеність щодо типологічних ознак, меж застосування та довгострокових наслідків різних управлінських моделей в умовах війни. Тому відсутність системного підходу лише ускладнює як теоретичне осмислення процесів трансформації в умовах війни, так і подальше вироблення практичних рекомендацій для органів державної влади.

Таким чином, наукове осмислення трансформаційних процесів у сфері державного управління в умовах війни та порівняння українського досвіду із зарубіжними практиками є необхідною умовою для вироблення ефективних управлінських моделей, що матимуть як теоретичне, так і майбутнє прикладне значення для відновлення та модернізації держави.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження Логвіна Дмитра Сергійовича на тему: «Трансформація державного управління під час війни» виконано в межах науково-дослідної роботи кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка «Використання можливостей статусу кандидата на вступ в ЄС для підвищення ефективності публічного управління та адміністрування в Україні» (номер державної реєстрації 0123U102187).

3. Мета та завдання. Мета дисертаційного дослідження полягає у вивченні теоретико-методологічного обґрунтування та розробці практичних рекомендацій щодо трансформації державного управління під час війни. Задля досягнення поставленої мети необхідно виконати ряд завдань, а саме:

- Узагальнити та критично проаналізувати класичні й сучасні теоретичні підходи до трансформації державного управління в умовах війни;
- Дослідити еволюцію механізмів делегування та концентрації владних повноважень у демократичних державах під час воєнних конфліктів;
- Сформулювати та обґрунтувати типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час;

- Дослідити процес інституційної трансформації системи державного управління України в умовах воєнного стану;
- Обґрунтувати вибір оптимальної моделі трансформації державного управління України в умовах війни з урахуванням перспектив післявоєнного відновлення.

4. Об'єктом дослідження. Система державного управління під час війни.

5. Предметом дослідження - трансформація державного управління під час війни.

6. Методи дослідження. Методологічними засадами дисертаційного дослідження є сукупність загальнонаукових і спеціальних методів, що забезпечують комплексний аналіз процесів трансформації державного управління під час війни. До загальнонаукових методів, використаних у роботі, належать діалектичний, історичний, компаративний, системний, структурно-функціональний, аналіз і синтез, узагальнення, класифікація, моделювання та прогнозування. До спеціальних методів - інституційний, конкретно-історичний, формально-правовий, порівняльно-правовий та метод тлумачення правових норм.

В основу дослідження покладено загальнонауковий діалектичний метод, який дозволяє розглядати трансформацію державного управління під час війни як динамічний, суперечливий і багаторівневий процес, що розвивається під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників. Застосування цього методу сприяло визначенню концептуальної логіки дисертації, структури викладу матеріалу та послідовності розкриття проблематики.

Історичний метод у поєднанні з компаративним було використано для дослідження еволюції підходів до надзвичайних повноважень, воєнного стану та кризового урядування у країнах Європи та США, а також для зіставлення зарубіжного досвіду з сучасною українською практикою функціонування державного управління в умовах повномасштабної війни (розділ 2, підрозділи 2.1-2.3). Це дозволило виявити закономірні зміни під час війни у балансі гілок влади, типові моделі централізації та механізми збереження демократичного контролю.

Системний метод застосовано для аналізу державного управління як цілісної системи взаємопов'язаних інститутів, елементів і функцій, що зазнають трансформації під впливом воєнних викликів (розділи 2-3). Використання цього методу дозволяє систематизувати отримані дані та виявити закономірності змін та їхній вплив на функціонування держави під час війни. Завдяки ньому було визначено взаємозалежність політичних, адміністративних, соціальних і гуманітарних змін у структурі публічної влади (розділи 3).

Структурно-функціональний метод використано для розкриття змін у функціональному призначенні органів державної влади, перерозподілу їх повноважень та особливостей взаємодії між центральними й місцевими органами управління в умовах воєнного стану (підрозділи 2.1-2.3).

Інституційний метод дозволив дослідити трансформацію формальних і неформальних правил функціонування державних інститутів, механізми

делегування повноважень, посилення виконавчої влади та збереження парламентського й судового контролю в умовах воєнного стану.

Формально-правовий та метод тлумачення норм законодавства було застосовано при аналізі нормативно-правових актів України, що регулюють запровадження та реалізацію воєнного стану, діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування в умовах війни (підрозділи 2.1-2.2). Це дало змогу з'ясувати зміст правових норм, що визначають межі та механізми трансформації державного управління.

Порівняльно-правовий і конкретно-історичний методи використано для дослідження зарубіжного законодавства та практик організації державного управління під час воєнних конфліктів, а також для визначення можливостей адаптації світового досвіду до українських умов (розділ 2).

Метод класифікації застосовано для типологізації моделей трансформації державного управління у воєнний час (традиційної, прогресивної та змішаної), визначення їхніх ознак, переваг і обмежень (розділ 2). Формально-логічний метод дав змогу уточнити понятійно-категоріальний апарат дослідження, зокрема зміст понять «трансформація державного управління», «воєнний стан», «надзвичайні повноваження», «модель воєнної трансформації».

Методи моделювання та прогнозування використано для розроблення пропозицій щодо вдосконалення механізмів функціонування державного управління в умовах війни та післявоєнного розвитку, а також для визначення перспектив інституційної модернізації системи публічної влади України (розділ 3).

Методи аналізу, синтезу, узагальнення та систематизації застосовано під час формулювання висновків до розділів і загальних висновків дисертації. Їх використання забезпечило логічну завершеність дослідження та наукову обґрунтованість отриманих результатів.

7. Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що в дисертаційній роботі здійснено комплексне теоретико-методологічне осмислення трансформації державного управління в умовах війни як особливої форми кризового функціонування демократичної держави, що поєднує надзвичайні управлінські механізми з інституційною адаптацією та збереженням конституційної легітимності. У результаті проведеного дослідження отримано нові наукові результати, а саме:

вперше:

- обґрунтовано трансформацію державного управління під час війни як самостійний об'єкт наукового дослідження в межах теорії та історії державного управління, що дозволило відійти від фрагментарного правового або суто політичного трактування воєнного стану;
- виокремлено та систематизовано традиційну, прогресивну та змішану моделі трансформації державного управління у воєнний час, визначено їх типологічні ознаки, механізми функціонування, переваги й обмеження, а також наслідки для балансу між ефективністю публічної влади та демократичним контролем;

удосконалено:

- теоретико-методологічні підходи до дослідження державного управління в умовах війни шляхом поєднання інституційного, системного та порівняльного аналізу, що дало змогу комплексно дослідити механізми кризового управління;
- зміст поняття «трансформація державного управління під час війни», яке уточнено як багатовимірний процес змін у політичних інститутах, організаційних структурах, управлінських процедурах і соціально-гуманітарній політиці;
- підходи до аналізу співвідношення надзвичайних повноважень і демократичного контролю, що дозволило критично переосмислити можливості застосування концепцій «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» в сучасних умовах.

набуло подальшого розвитку:

- дослідження світового досвіду функціонування державного управління в умовах війни крізь призму його адаптації до українських реалій повномасштабної збройної агресії;
- наукове осмислення трансформацій політичних інститутів, інституційно-організаційної структури публічної влади, а також соціальної та гуманітарної сфери державного управління у воєнний час як взаємопов'язаних елементів єдиного управлінського процесу;
- уявлення про довгостроковий вплив воєнної трансформації державного управління на процеси післявоєнного відновлення, стратегічного планування та модернізації системи публічного управління.

8. Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані у дисертації теоретичні положення, висновки та прикладні рекомендації мають комплексний характер і можуть бути використані у правотворчій, управлінській, освітній та науково-дослідній діяльності.

Передусім, у сфері публічного управління та правотворчості результати цього дослідження можуть бути використані як концептуальна основа для вдосконалення нормативно-правового регулювання функціонування органів державної влади в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення. Розроблена авторська типологія традиційної, прогресивної та змішаної моделей трансформації державного управління (розділ 2) дозволяє використовувати її як аналітичний інструмент під час розроблення та експертизи проектів законів і підзаконних нормативно-правових актів, що регулюють делегування повноважень, механізми парламентського і судового контролю, координацію між центральними та місцевими органами влади. Сформульовані у роботі критерії легітимної концентрації владних повноважень та обґрунтовані межі застосування надзвичайних управлінських механізмів можуть бути використані при вдосконаленні законодавства про воєнний стан, а також у процесі розроблення стратегій інституційної модернізації системи державного управління у надзвичайних умовах.

У діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування практичне значення мають рекомендації щодо поєднання централізації управлінських рішень із збереженням демократичної підзвітності, що

обґрунтовано в межах змішаної (адаптивної) моделі трансформації (підрозділ 2.3; розділ 3). Запропоновані підходи можуть також бути використані при вдосконаленні механізмів координації між військовими адміністраціями, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, а також у процесі формування управлінських рішень у соціальній та гуманітарній сферах під час війни (розділ 3).

У сфері стратегічного планування та післявоєнного відновлення результати дослідження можуть слугувати методологічною основою для розроблення довгострокових програм реформування системи публічної влади з урахуванням воєнного досвіду. Обґрунтоване положення про структуроутворювальну роль війни у зміні логіки державного управління та необхідність збереження балансу між ефективністю та конституційною легітимністю може бути використане під час формування державних стратегій інституційної стійкості, реформування публічної служби та адаптації європейських стандартів управління в умовах безпекових загроз.

У навчальному процесі результати дослідження можуть бути використані при викладанні дисциплін «Теорія та історія державного управління», «Кризове урядування», «Публічне управління в умовах воєнного стану», «Інституційна стійкість держави», а також при розробленні навчально-методичних матеріалів для підготовки магістрів і докторів філософії за спеціальністю 281 - Публічне управління та адміністрування. Запропонована авторська концепція трансформації державного управління під час війни як багатовимірного процесу (розділи 1-2) може бути використана як теоретична модель для аналізу сучасних кризових процесів у системі публічної влади.

У науково-дослідній діяльності наша робота може слугувати методологічною основою для подальших досліджень трансформації державного управління в умовах війни, кризового урядування, надзвичайних повноважень, інституційної адаптації та післявоєнної модернізації держави. Розроблена типологія моделей трансформації та уточнений понятійно-категоріальний апарат створюють підґрунтя для розвитку теорії державного управління як галузі знань, що враховує воєнний вимір функціонування демократичної держави.

Таким чином, практичне значення одержаних результатів полягає не лише у можливості їх використання для вдосконалення механізмів функціонування системи державного управління України в умовах воєнного стану, але й у формуванні концептуальних засад для інституційної модернізації держави, зміцнення її стійкості та забезпечення балансу між ефективністю управління і збереженням демократичних принципів у довгостроковій перспективі.

9. Особистий внесок здобувача. Дисертаційне дослідження є самостійним науковим доробком автора. Усі результати, які становлять наукову новизну та мають практичне значення, одержані дисертантом особисто. Зокрема, здобувачем самостійно: здійснено комплексний теоретико-методологічний аналіз трансформації державного управління в умовах війни; узагальнено класичні та сучасні підходи до дослідження надзвичайних

повноважень і кризового урядування; розроблено авторську концепцію трансформації державного управління як багатовимірному процесу; сформовано та обґрунтовано типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час (традиційної, прогресивної, змішаної) з визначенням їх ознак і механізмів функціонування; обґрунтовано доцільність застосування змішаної моделі як оптимальної для України та сформульовано практичні рекомендації щодо вдосконалення системи державного управління.

Дисертація не містить ідей, результатів чи текстів інших авторів без відповідного посилання на джерело, що підтверджує дотримання здобувачем вимог академічної доброчесності.

10. Апробація результатів дисертації. Основні положення та висновки дисертаційної роботи були представлені у доповідях та обговоренні на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях: «Об'єднані наукою: перспективи міждисциплінарних досліджень» (м. Київ, 17-18 листопада 2022 р.); «Шевченківська весна - 2023: публічне управління та державна служба» (м. Київ, 29 березня 2023 р.); «Глобалізаційні виклики: управління майбутнього» (м. Київ, 26-27 квітня 2023 р.); «Шевченківська весна - 2024: публічне управління та державна служба» (м. Київ, 20 березня 2024 р.); «Modernization of the Economy: Current Challenges and Strategic Development Guidelines» (м. Бостон, США, 20 серпня 2025 р.).

11. Публікації. Загальні положення дослідження висвітлено у 7 наукових публікаціях, з них 3 статті, які надруковано у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України категорії Б; 4 тез доповідей опублікованих за матеріалами на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України:

(які входять до переліку МОН України)

1. Логвін, Д. (2024). Зв'язки з громадянською в системі державного управління під час війни. Науковий вісник: Державне управління, (2(16)), 101-113. [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2\(16\)-101-113](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2(16)-101-113)
2. Логвін, Д. С. (2025). Зміст та функції державного управління під час війни. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування, (17), 11-17. <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-17-02-11>
3. Логвін, Д. (2025). Закордонний досвід трансформації державного управління під час війни. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління, 2(22), 73-79. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-10/14>

Тези наукових доповідей:

1. Логвін, Д. С. (2023). Трансформація публічного управління під час війни: історичний аспект. У Л. Г. Комаха (Ред.), Шевченківська весна - 2023: публічне управління та державна служба: матеріали Всеукраїнської

- науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (с. 310-311). Київ: ННІ ПУДС КНУ.
<https://ipacs.knu.ua/pages/osn/1/files/69f94e31-a546-4b48-8ef4-5aeef6f756d2.pdf>
2. Логвін, Д. С. (2023). Адаптація європейських стандартів управління в умовах воєнного стану. У Л. Г. Комаха (Ред.), Глобалізаційні виклики: управління майбутнього: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (с. 369-370). Київ: ННІ ПУДС КНУ.
<https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi76/0056751.pdf>
 3. Логвін, Д. С. (2024). Післявоєнне відновлення України у сфері державного управління. У Л. Г. Комаха & Т. П. Паламарчук (Ред.), Шевченківська весна - 2024: публічне управління та державна служба: матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (с. 31). Київ: ННІ ПУДС КНУ.
<https://ipacs.knu.ua/pages/osn/1/files/7d132607-be54-4446-b919-798e58bbefff.pdf>
 4. Logvin, D. S. (2025). Challenges of Public Administration during the War. In Proceedings of the International Scientific and Practical Conference “Modernization of the Economy: Current Challenges and Strategic Development Guidelines” (pp. 66-67). Boston, USA: Golden Quill Publishing.
<https://www.economics.in.ua/2025/08/20.html>

12. Структура та обсяг дисертації відповідають поставленим дослідницьким завданням. Дисертаційна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи складає 213 сторінок, з них основного тексту - 176 сторінок. Дисертація містить список використаних джерел налічує 182 найменування, з яких іноземною мовою - 105 джерел.

13. Характеристика особистості здобувача. У процесі підготовки дисертаційного дослідження Логвін Дмитро Сергійович продемонстрував винятковий рівень академічної відповідальності, успішно та у повному обсязі виконавши індивідуальний навчальний план аспіранта та план наукової роботи. Суворе дотримання графіку та своєчасне завершення всіх етапів наукового пошуку засвідчують високий ступінь самодисципліни, системність мислення та повну відповідність професійним стандартам Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Здобувач виявив глибоку інтелектуальну зацікавленість у дослідженні трансформації державного управління під час війни, продемонструвавши виключну працездатність та здатність до концентрації у надскладних умовах воєнного стану. Він проявив себе як фахівець, здатний системно оцінювати ефективність державних інституцій та управлінських процедур в умовах критичних навантажень на інформаційну інфраструктуру держави. Особливу увагу Дмитро Сергійович приділив модернізації механізмів державного контролю та координації, що дозволило йому запропонувати рішення, спрямовані на підвищення ефективності процесу трансформації державного

управління під час війни. Він проявив себе як зрілий науковець-аналітик нового покоління, здатний на високому науково-методичному рівні розв'язувати комплексні теоретичні та прикладні завдання у сфері стратегічних комунікацій та протидії гібридним загрозам. Дмитро Сергійович продемонстрував інноваційний підхід до розроблення авторської концепції моделей трансформації державного управління під час війни, що підтверджує його здатність до проведення комплексних наукових досліджень в галузі знань «Публічне управління та адміністрування».

За час навчання Дмитро Сергійович зарекомендував себе як сумлінний, етичний та принциповий дослідник, який неухильно дотримується норм академічної доброчесності.

14. Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація виконана фаховою українською мовою. Текст роботи логічно структурований, стиль викладу відповідає вимогам науково-дослідної літератури, а обґрунтованість висновків підкріплюється значною кількістю використаних джерел. Оформлення дисертації відповідає вимогам, установленим Міністерством освіти і науки України.

15. Рецензенти рекомендують: відповідно до пп. 15, 16 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), *пропонується такий склад разової ради:*

Голова ради:

Максіменцева Надія Олександрівна, доктор юридичних наук, доцент кафедри парламентаризму Навчально-наукового інституту публічного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензенти:

Ткаченко Ігор Валентинович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Миколук Андрій Васильович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Офіційні опоненти:

Гончарук Наталія Трохимівна, Доктор наук з державного управління, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» Навчально-наукового інституту державного управління;

Іжа Микола Михайлович, доктор політичних наук, професор, професор кафедри публічної служби та права, директор інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка».

Усі члени разової спеціалізованої вченої ради не мають реальний чи потенційний конфлікт інтересів щодо здобувача **Логвіна Дмитра Сергійовича** (зокрема, не є його близькою особою) та/або його наукового керівника.

У результаті попередньої експертизи дисертації **Логвіна Дмитра Сергійовича** на тему: «**Трансформація державного управління під час війни**», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування, та перевірки повноти публікації основних результатів дослідження у фахових виданнях

УХВАЛЕНО:

Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації **Логвіна Дмитра Сергійовича** на тему: «**Трансформація державного управління під час війни**».

Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація **Логвіна Дмитра Сергійовича** відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, пп. 6, 7, 8, а також Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Рекомендувати дисертацію **Логвіна Дмитра Сергійовича** на тему: «**Трансформація державного управління під час війни**» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Рекомендувати вченій раді Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка затвердити склад разової ради:

Голова ради:

Максіменцева Надія Олександрівна, доктор юридичних наук, доцент кафедри парламентаризму Навчально-наукового інституту публічного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Рецензенти:

Ткаченко Ігор Валентинович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Миколук Андрій Васильович, кандидат політичних наук, доцент кафедри державного управління Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Офіційні опоненти:

Гончарук Наталія Трохимівна, Доктор наук з державного управління, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» Навчально-наукового інституту державного управління.

Іжа Микола Михайлович, доктор політичних наук, професор, професор кафедри публічної служби та права, директор інституту публічної служби та управління Національного університету «Одеська політехніка».

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Логвіна Дмитра Сергійовича на тему: «Трансформація державного управління під час війни», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування:

«За» – 10

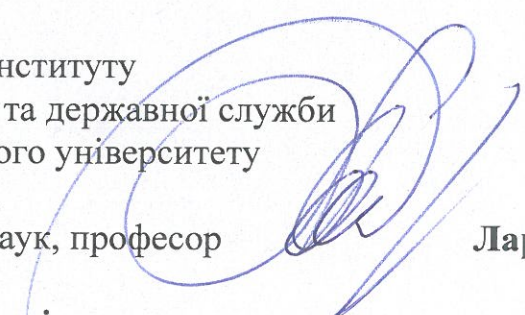
«Проти» – немає

«Утримались» – немає

Презентація Логвіна Дмитра Сергійовича на 16 стор. додається.

Директор

Навчально-наукового інституту
публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
доктор філософських наук, професор

Лариса КОМАХА

Головуючий на засіданні

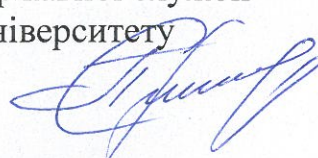
Завідувач кафедри державного управління
Навчально-наукового інституту
публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
Кандидат технічних наук

Юрій РУБАН

Секретар засідання

Методист кафедри державного управління
Навчально-наукового інституту
публічного управління та державної служби
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Світлана ПРУСОВА

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

ЛОГВІН Дмитро Сергійович

ДИСЕРТАЦІЙНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ НА ТЕМУ:
ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі 28 «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Науковий керівник – Костянтин ВАЩЕНКО,
професор кафедри державного управління, доктор політичних наук

КИЇВ-2026

Актуальність теми дослідження

- ▶ Повномасштабна війна, розпочата проти України у 2022 році, а також зростаюча останнім часом загроза поширення російської агресії на інші демократичні країни актуалізували питання ефективного функціонування системи державного управління в умовах війни. Як наслідок, виникла нагальна необхідність теоретичного осмислення того, яким чином інститути державної влади трансформуються у період війни, які моделі управління демонструють найбільшу ефективність та стійкість, а які, навпаки, виявляють слабкі сторони.
- ▶ Незважаючи на значну кількість зарубіжних та вітчизняних наукових досліджень, присвячених особливостям функціонування державного управління в умовах війни, які охоплюють усі можливі напрямки цього процесу, вони поки що не пропонують жодної повноцінної класифікації моделей трансформації державного управління під час війни. Унаслідок цього в науковому дискурсі зберігається методологічна невизначеність щодо типологічних ознак, меж застосування та довгострокових наслідків різних управлінських моделей в умовах війни.
- ▶ Відсутність системного підходу ускладнює як теоретичне осмислення процесів трансформації в умовах війни, так і подальше вироблення практичних рекомендацій для органів державної влади. Таким чином, наукове осмислення трансформаційних процесів у сфері державного управління в умовах війни та порівняння українського досвіду із зарубіжними практиками є необхідною умовою для вироблення ефективних управлінських моделей, що матимуть як теоретичне, так і майбутнє прикладне значення для відновлення та модернізації держави.

Об'єкт та предмет дослідження

- ▶ **Об'єкт дослідження.** Система державного управління під час війни.
- ▶ **Предмет дослідження** - трансформація державного управління під час війни.

Мета дослідження

Мета дисертаційного дослідження полягає у вивченні теоретико-методологічного обґрунтування та розробці практичних рекомендацій щодо трансформації державного управління під час війни.

Завдання 1: узагальнити та критично проаналізувати класичні й сучасні теоретичні підходи до трансформації державного управління в умовах війни.

- ▶ Встановлено, що у працях Р. Шуйлера, Дж. Ферлі, Г. Тінгстена, К. Фрідріха, К. Россітера та інших дослідників війна розглядається як чинник перерозподілу владних повноважень, насамперед на користь виконавчої влади. Доведено, що концепції «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» відображають різні стадії легітимації надзвичайної влади - від її тимчасового характеру до тенденції інституційної нормалізації.
- ▶ Обґрунтовано, що війна не лише дестабілізує політичну систему, а й виступає структуроутворювальним фактором, який змінює логіку функціонування інститутів державної влади, формуючи специфічний режим кризового управління.

Завдання 2: дослідити еволюцію механізмів делегування та концентрації владних повноважень у демократичних державах під час воєнних конфліктів.

- ▶ Встановлено, що історично трансформація державного управління під час війни відбувається через легітимні конституційні процедури делегування повноважень виконавчій владі, зокрема шляхом ухвалення повноважних законів, актів про надзвичайні повноваження та спеціальних режимів воєнного стану.
- ▶ Доведено, що в більшості демократичних країн концентрація влади має формально тимчасовий характер, однак на практиці часто супроводжується інституційною інерцією та частковою нормалізацією надзвичайних механізмів після завершення війни.

Завдання 3: сформулювати та обґрунтувати типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час.

Сформовано та теоретично обґрунтовано типологію моделей трансформації державного управління у воєнний час - традиційну, прогресивну та змішану.

- ▶ Традиційна модель характеризується тимчасовою концентрацією повноважень у виконавчій владі, централізацією управління, посиленням адміністративно-командних методів та парламентським контролем. Вона забезпечує оперативність і мобілізаційний потенціал, однак у довгостроковій перспективі містить ризики зниження демократичної підзвітності.
- ▶ Прогресивна модель передбачає збереження демократичних процедур, розширення механізмів публічної підзвітності, інституційну гнучкість і партнерство з громадянським суспільством в умовах довгострокової війни. Вона сприяє легітимності влади, але може поступатися швидкістю прийняття рішень у критичних умовах.
- ▶ Змішана модель визначається як найбільш гнучка, оскільки здатна поєднувати різні елементи обох моделей залежно від обставин і потреб державного управління. Це робить її оптимальною для застосування в умовах сучасної війни.

Завдання 4: дослідити процес інституційної трансформації системи державного управління України в умовах воєнного стану.

- ▶ Встановлено, що повномасштабна війна зумовила: централізацію управлінських рішень та перерозподіл повноважень на користь центральних органів виконавчої влади; посилення координаційної ролі Президента та Кабінету Міністрів України; трансформацію взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування, включаючи створення військових адміністрацій; адаптацію процедур стратегічного планування до умов постійної загрози.
- ▶ Водночас доведено, що українська модель трансформації державного управління зберігає ключові елементи парламентського та громадянського контролю, що дозволяє уникнути переходу до авторитарних практик.

Завдання 5: обґрунтувати вибір оптимальної моделі трансформації державного управління України в умовах воєнного стану з урахуванням перспектив післявоєнного відновлення

- ▶ Доведено, що для умов тривалої повномасштабної війни найбільш ефективною є змішана (адаптивна) модель, яка передбачає поєднання традиційних і прогресивних підходів. Встановлено, що така модель дозволяє забезпечити гнучкість держави в умовах воєнної загрози, одночасно закладаючи інституційні передумови для післявоєнного відновлення, модернізації публічного управління та євроінтеграційної трансформації.
- ▶ Обґрунтовано, що оптимальна модель повинна передбачати чітке нормативне визначення меж надзвичайних повноважень, розвиток цифрових управлінських інструментів, зміцнення горизонтальної координації між органами влади та інтеграцію стратегічного планування відбудови вже на етапі воєнного функціонування держави. Таким чином, запропонована змішана модель виступає не лише інструментом ефективного управління під час війни, але й концептуальною основою довгострокової інституційної модернізації України.

Наукова новизна отриманих результатів

вперше:

- ▶ - обґрунтовано трансформацію державного управління під час війни як самостійний об'єкт наукового дослідження в межах теорії та історії державного управління, що дозволило відійти від фрагментарного правового або суто політичного трактування воєнного стану;
- ▶ - виокремлено та систематизовано традиційну, прогресивну та змішану моделі трансформації державного управління у воєнний час, визначено їх типологічні ознаки, механізми функціонування, переваги й обмеження, а також наслідки для балансу між ефективністю публічної влади та демократичним контролем.

Наукова новизна отриманих результатів

удосконалено:

- теоретико-методологічні підходи до дослідження державного управління в умовах війни шляхом поєднання інституційного, системного та порівняльного аналізу, що дало змогу комплексно дослідити механізми кризового управління;
- зміст поняття «трансформація державного управління під час війни», яке уточнено як багатовимірний процес змін у політичних інститутах, організаційних структурах, управлінських процедурах і соціально-гуманітарній політиці;
- підходи до аналізу співвідношення надзвичайних повноважень і демократичного контролю, що дозволило критично переосмислити можливості застосування концепцій «конституційної диктатури» та «вбудованого винятку» в сучасних умовах.

Наукова новизна отриманих результатів

набуло подальшого розвитку :

- ▶ - дослідження світового досвіду функціонування державного управління в умовах війни крізь призму його адаптації до українських реалій повномасштабної збройної агресії;
- ▶ - наукове осмислення трансформацій політичних інститутів, інституційно-організаційної структури публічної влади, а також соціальної та гуманітарної сфери державного управління у воєнний час як взаємопов'язаних елементів єдиного управлінського процесу;
- ▶ - уявлення про довгостроковий вплив воєнної трансформації державного управління на процеси післявоєнного відновлення, стратегічного планування та модернізації системи публічного управління.

Практичне значення отриманих результатів

Сформульовані у дисертації теоретичні положення, висновки та прикладні рекомендації мають комплексний характер і можуть бути використані у :

- у сфері публічного управління та правотворчості результати цього дослідження можуть бути використані як концептуальна основа для вдосконалення нормативно-правового регулювання функціонування органів державної влади в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення;
- у діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування практичне значення мають рекомендації щодо поєднання централізації управлінських рішень із збереженням демократичної підзвітності, що обґрунтовано в межах прогресивної та змішаної (адаптивної) моделі трансформації;
- у сфері стратегічного планування та післявоєнного відновлення результати дослідження можуть слугувати методологічною основою для розроблення довгострокових програм реформування системи публічної влади з урахуванням воєнного досвіду;

Практичне значення отриманих результатів

Сформульовані у дисертації теоретичні положення, висновки та прикладні рекомендації мають комплексний характер і можуть бути використані у :

- у навчальному процесі результати дослідження можуть бути використані при викладанні дисциплін «Теорія та історія державного управління», «Кризове урядування», «Публічне управління в умовах воєнного стану», «Інституційна стійкість держави», а також при розробленні навчально-методичних матеріалів для підготовки магістрів і докторів філософії за спеціальністю 281 - Публічне управління та адміністрування;
- у науково-дослідній діяльності наша робота може слугувати методологічною основою для подальших досліджень трансформації державного управління в умовах війни, кризового урядування, надзвичайних повноважень, інституційної адаптації та післявоєнної модернізації держави.

Апробація результатів дослідження

Публікації в наукових фахових виданнях

- 1) Логвін, Д. (2024). Зв'язки з громадськістю в системі державного управління під час війни. Науковий вісник: Державне управління, (2(16)), 101-113. [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2\(16\)-101-113](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2024-2(16)-101-113)
- 2) Логвін, Д. С. (2025). Зміст та функції державного управління під час війни. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування, (17), 11-17. <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-17-02-11>
- 3) Логвін, Д. (2025). Закордонний досвід трансформації державного управління під час війни. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління, 2(22), 73-79. <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2025/22-10/14>

Апробація результатів дослідження

- 1) Логвін, Д. С. (2023). Трансформація публічного управління під час війни: історичний аспект. У Л. Г. Комаха (Ред.), Шевченківська весна - 2023: публічне управління та державна служба: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (с. 310-311). Київ: ННІ ПУДС КНУ. <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/1/files/69f94e31-a546-4b48-8ef4-5aeef6f756d2.pdf>
- 2) Логвін, Д. С. (2023). Адаптація європейських стандартів управління в умовах воєнного стану. У Л. Г. Комаха (Ред.), Глобалізаційні виклики: управління майбутнього: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (с. 369-370). Київ: ННІ ПУДС КНУ. <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi76/0056751.pdf>
- 3) Логвін, Д. С. (2024). Післявоєнне відновлення України у сфері державного управління. У Л. Г. Комаха & Т. П. Паламарчук (Ред.), Шевченківська весна - 2024: публічне управління та державна служба: матеріали щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (с. 31). Київ: ННІ ПУДС КНУ. <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/1/files/7d132607-be54-4446-b919-798e58bbefff.pdf>
- 4) Logvin, D. S. (2025). Challenges of Public Administration during the War. In Proceedings of the International Scientific and Practical Conference “Modernization of the Economy: Current Challenges and Strategic Development Guidelines” (pp. 66-67). Boston, USA: Golden Quill Publishing. <https://www.economics.in.ua/2025/08/20.html>